Bu Dünyada İnsanın Misali

Ebu'l-Velîd El-Ğazzî El-Ensârî

7 Ağu, 2018

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

Bu dünyada insanın misali, tehlikesi çok olan; yırtıcı hayvanı, akrebi, yılanı çok olan bir yerden geçmek isteyen biri gibidir. Oraya hırsızlar ve yol kesiciler iner. Girişinde ise güvenilir bir nasihatçi durmuştur. Bu kimse oranın giriş ve çıkış yerlerini bilen, tehlikeli yerlerinden haberdar olan ve bunlardan kurtuluş ve selamet yolunu çok iyi bilen biridir. Oraya girmek isteyen birini gördüğünde ona yolu gösterir, onu irşad eder ve sakındırır, uyarır. Eğer öğüt verene icabet ederse geceleyin yürür ve kurtulur. Ama yol onu kapıp sağa sola sevk ederse patikalarında, vadilerinde helak olur. Bu kimse ancak kendini kınasın!

İşte kul da bu dünyada böyledir. Onun için ancak Allah Teâlâ'nın hidayetine bağlı kalmak, emirlerine boyun eğmek ve nehyettiklerinden kaçınmak ile kurtuluş vardır. Bu yüzden kulun Allah Teâlâ'nın hidayetine olan ihtiyacı yemeğe ve içeceğe olan ihtiyacından daha büyüktür. Çünkü bunlar gün ve gece içerisinde ona bir-iki kere yeterli gelir. Ama Allah Teâlâ'nın hidayeti ve tevfîkinden bir göz açıp kapayıncaya kadar *(bir an bile)* müstağni değildir *(buna ihtiyacı vardır.)* Bu sebeple: *"Göz açıp kapayıncaya kadar (bile) beni nefsimle baş başa bırakma"* duası Nebi *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in duasındandı.

Tercüme: *Ömer Faruk*